Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-382
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. C.I.S. Dankelman, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 25 februari 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 1 mei 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument vordert uitbetaling van een spaartegoed vermeld op een rekeningafschrift van 1 november 1991. De Commissie stelt vast dat de vordering van Consument is verjaard. Ten overvloede overweegt de Commissie dat de Bank voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het saldo, zoals vermeld op het rekeningafschrift, op enig moment moet zijn uitgekeerd. Consument kan daarom, ook voor zover haar vordering niet reeds zou zijn verjaard, geen aanspraak maken op uitbetaling van het op het rekeningafschrift vermelde spaartegoed. De Commissie wijst de vordering af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken en de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweerschrift van de Bank.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft op enig moment een zogenoemde spaar-plus-rekening met nummer [rekeningnummer] geopend bij de Bank.

2.2 Op 6 november 2019 heeft Consument een rekeningafschrift van de spaar-plus-rekening aan de Bank aangeboden en aanspraak gemaakt op het daarop vermelde spaartegoed.

2.3 De Bank heeft dit verzoek afgewezen omdat de spaar-plus-rekening inmiddels is opgeheven en het rekeningnummer aan een andere klant van de Bank toebehoort.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat de Bank wordt veroordeeld om aan Consument het op het rekeningafschrift van 1 november 1991 vermelde saldo van NLG 10.020,27 uit te keren, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 1 november 1991.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De Bank is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van haar verbintenissen uit de tussen partijen gesloten spaarovereenkomst. Consument voert hiertoe aan dat zij het spaarbedrag nooit heeft opgenomen. Ook heeft de Bank haar nooit geïnformeerd over de beëindiging van de spaar-plus-rekening.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Als meest verstrekkende verweer heeft de Bank zich op het standpunt gesteld dat het vorderingsrecht van Consument verjaard is. Alvorens toe te komen aan een inhoudelijke beoordeling van het geschil, zal de Commissie eerst moeten onderzoeken of dit processuele verweer van de Bank slaagt. Vaststaat dat Consument beschikt over een rekeningafschrift van de Bank, waarvan voor zover de Commissie weet, de laatste mutatie dateert van 31 oktober 1991. Voor verjaring van de betreffende vordering is het bepaalde in artikel 3:307 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) van toepassing. Het gaat hier immers om een overeenkomst van verbruiklening van geld die voor onbepaalde tijd is aangegaan. Onder het toepasselijke (oude) recht gold voor deze vordering een verjaringstermijn van dertig jaar. Inmiddels geldt echter een verjaringstermijn van twintig jaar. Nu de laatste mutatie dateert van 31 oktober 1991 en uit de overgelegde stukken niet kan worden afgeleid dat de verjaring sindsdien tijdig en rechtsgeldig is gestuit, is de vordering van Consument, met inachtneming van het toepasselijke overgangsrecht, op grond van artikel 3:307 lid 2 BW in verbinding met artikel 3:307 lid 1 BW per 31 oktober 2011 verjaard.

4.2 Ten overvloede overweegt de Commissie nog het volgende. De Bank heeft toegelicht dat zij in haar administratie nog onderzoek heeft gedaan naar het tegoed van de spaar-plus-rekening van Consument. De Bank heeft toegelicht dat, gezien het feit dat zij geen spaartegoed heeft aangetroffen, het alleen maar zo kan zijn dat de bankrekening al geruime tijd is opgeheven, omdat een bankrekening alleen maar kan worden opgeheven als er geen tegoed meer is. Ook op de tussenrekeningen heeft de Bank geen saldo verband houdende met de spaar-plus-rekening van Consument aangetroffen. Gelet op het tijdsverloop kan van de Bank niet worden verwacht dat zij inzicht geeft in de exacte wijze waarop, het moment, de persoon aan wie is uitgekeerd en de berichtgevingen van de Bank hierover. Voldoende is dat de Bank duidelijk maakt dat het in haar systeem onmogelijk is dat rekeningen met een openstaand saldo zouden zijn opgeheven of op andere wijze zouden zijn verdwenen. Aan die verantwoordingsplicht heeft de Bank voldaan.

4.3 Naar het oordeel van de Commissie heeft de Bank dan ook voldoende aannemelijk gemaakt dat het saldo, zoals vermeld op het rekeningafschrift, op enig moment moet zijn uitgekeerd. De Commissie zal de vordering van Consument daarom afwijzen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.